

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XXII. ÉVF. 2. SZÁM

2020.
BÚCSÚ

www.szentanna.org

Jézus nagymamája, Anna

Mária édesanyja, Jézus nagymamája természetesen valós személy volt, nevét, alakját, azonban nem a Biblia, hanem a kánonon kí-

vüli iratok őrizték meg. Tisztelete már a 2–3. századtól kimutatható, de csak akkor terjedt el szélesebb körben, amikor előtérbe került a Mária szeplőtelen fogantatásáról szóló elmélkedés. Ekkortól kezdtek Mária anyjának, családjának is közvetett szerepet tulajdonítani a megváltásban, kialakult a „nagy szentcsalád” képtípusa.

Az Újszövetségből tudjuk, hogy Mária a korabeli nőket messze meghaladó jártasságra tett szert a héber Szentírásban; ezt a hagyomány édesanyja, Anna oktatásának tudta be, úgy vélve, ő volt az, aki Máriát minderre megtanította. Gyakran ábrázolják őket kettesben, amint Anna, kezében a Bibliával, kislányának magyaráz. Sok mesterség vallotta védőszentjének, elsősorban mégis a meddő,

illetve a szülő nők kérték pártfogását, mert a kánonon kívüli iratok úgy tudják, hosszú meddőség után szülte Máriát.

Dér Katalin

Kilenced Szent Annához

A hagyomány szerint Szent Anna keddi napon jutott a menny dicsőségébe. A tiszteletére tartott kilencedet ezért keddi napokon szokták végezni.

Szent Anna anyja, az ég kiválasztottja, Isten a legtisztább istenanya édesanyjává rendelt téged, és sok magasztos kegyelemmel meg erénnyel halmo-

zott el. Dicsőítlek és magasztallak mindenkor, kiváltképp mégis ma, ezen a napon, amelyet főként a te tiszteletedre szentelünk.

Megemlékezem erényes, jámbor életedről, boldog halálodról és mostani dicsőségedről, amelyet a mennyben élvezel. Buzgó Isten szolgálatában, állhatatos az imádságban, türelmes a szenvedésben, Joachim hűséges hitvese, Mária szerető édesanyja - ez voltál életedben. Bár követhetném szép erényeid példáját; közbenjárásod által pedig segítséget találhatnék minden testi és leli inségemben, s egykor eljuthatnék az örök boldogságra

E. Imádkozzál érettünk Szent Anna anyja,

H. Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire.

Könyörögjünk! Istenünk, Aki azt akartad, hogy Szent Anna Mária, a Boldogságos Szűz anyasága által megszülött fiad megváltó művének munkatársa legyen, add meg nekünk, kérünk, hogy Fiaid Anyját és az ő anyját, Szent Annát úgy tiszteljük a földön, hogy halálunk óráján segítségüknek és pártfogásuknak örvendhessünk, s Téged a mennyben örökké dicsőíthessünk és magasztalhassunk, Krisztus Urunk által. Amen

A család nyolc boldogsága

BOLDOG A CSALÁD, amelyben közösen imádkoznak a szülők és gyerekek, mert ott az Úr.

BOLDOG A CSALÁD, amelyben megszentelik a vasárnapot és az ünnepeket, mert annak tagjai eljutnak az égi lakomára.

BOLDOG A CSALÁD, amelynek tagjai nem hagyják el a családi fészek melegét, hogy aztán máshol keressenek rossz szórakozásokat, mert az ilyen családot keresztény öröm és boldogság ragyogja be.

BOLDOG A CSALÁD, amelyben nincs káromkodás, se ocsmány beszéd, szennyes sajtó, sem mértéktelenség, mert abban áldás és béke honol.

BOLDOG A CSALÁD, amelyben az újszülöttet

hamarosan megkeresztelik, mert ebben nevelkednek az égnek polgárai.

BOLDOG A CSALÁD, amelyben idejében hívják a papot beteghez, mert a betegség üdvére lesz, és tagjai elnyerik a jó halál kegyelmét.

BOLDOG A CSALÁD, amelyben megismerik és szeretik a keresztény igazságokat, mert abban felragyog a hit, és az elnyeri az örök életet.

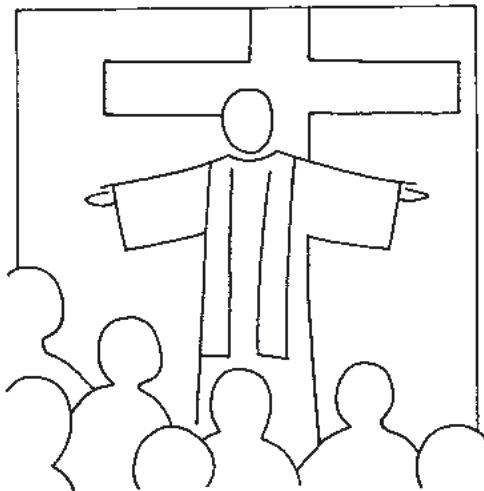
BOLDOG A CSALÁD, amelyben a szülő örömet leli engedelmes, szerető és jó gyermekeiben, a gyermek pedig az istenfélelem példaképeit ismeri meg szüleiben, mert ez a család békeségben él, az erények szépségeivel tündököl, és az üdvösség tabernákuluma.

„ÖRÖMÉBEN.. ELADJA MINDENÉT...

(Mt 13,44^6)

Furcsán festhett Jézus példabeszédének kincskereső embe- re. Tudják, hogy jól szituált ember, kincsei is vannak. És egyszer csak kezdi eladogatni dolga- it: földjeit, házait, kin- cseit, és senki sem látja, hogy miért. Egy darab földért melyről senki sem tudta, hogy miért érdekes a kincskereső számára. A föld gazdái talán éppen azért emel- ték fel a föld árát, mert nagyon meg akarta ven- ni. És mennél jobban ra- gaszkodott hozzá, annál jobban licitálták följebb az árát. Senki sem tudta, hogy a földben elásott kincs van, méghozzá olyan, amiért a drágakövek szakértőjeként gondolkodó kincskereső érdemes- nek tartotta mindenét odaáldozni. Nyilván vala- milyen megszállottnak, vagy legalábbis baleknak gondolták az emberek, maga a kincskereső tudta, hogy miért van mindez. És neki megérte. És ez a „megérte” tette érzéketlenné az emberek ítéleteivel szemben. Ő tudta, hogy ez nem balekság.

A mindennapi életben sokszor kapunk lesajná- ló ítéleteket. Aki az önzés áradatában megmarad önzetlennek. Aki a szex sodró erejével szemben megmarad tisztának. Aki a szerzés mammonjá- nak ellen tud állni. Aki a válások özönével szem- ben hinni tud a szeretet erejében. A világ szemében a nagy családok népes gyerekserege az őskorból visszamaradt társadalmi képződmények. Aki a mai világban papnak megy, vagy vállalja az apácasá- got. Vagy akárcsak egy kisközösségben a szere-

tet szolgálatát ambi- cionálja. Mindez úgy hat, mint az evangéli- umi kincskereső a tár- sai között: fejszóválva néznek rá, érthetetlenül állnak meg előtte. Fogalmuk nincs mi lehet mindez mögött.

Mi sejtjük, sőt tud- juk: a megtalált kincs, ami indokolja és elég- ségesen igazolja ezt a különös magatar- tást. Szent Pállal együtt mondja: „Nem szé- gyellem, mert tudom kinek hiszek” (2 Tim 1,

12). Hiszen a megtalált kincs Jézus, kinek az ar- cába nézve úgy sötétül el minden a világon, mint amikor a napba nézünk. Ezt is Szent Pál fogalmaz- ta meg mély érzéseivel, mikor e világban szerzett előnyeiről, s nyereségeiről beszél: „Am, amit egy- kor előnyömmnek tekintettem, azt Krisztusért aka- dálynak (veszteségnek) tartom. Sőt, Uram Jézus Krisztusnak fölséges ismeretéhez mérten mindent akadálynak tartok. Érte mindent elvettem, sőt szemétnak tartottam, csakhogy Krisztust elnyer- hessem, és hozzá tartozzam” (Fil 3, 8).

Igaz, a kincs rejtve marad. A hit homálya nem tűnik el. A titkok leple nem táruul föl. Így messzinek tűnik a kincs valóságos birtoklása. De Jézus mon- dta, hogy lehet örülni a megtalált kincsnek akkor is, ha még nincs valóságosan birtokunkban. Assiszi Szent Ferenc mondta: Olyan nagy jószág vár rám, hogy semminek tűnik nekem a világ minden gond- ja-baja.

Belon Gellért

Példaképünk: Krisztus

Krisztus követésére buzdít minket a 19. század egyik ismert gondolkodója.

Uram, Te egyszer itt jártál a földön,
s hátrahagytad lábnyomodat,
hogy legyen mit követnünk.
Te aki a mennyből letekintesz minden vándorra,
erősítsd a fáradtat, bátorítsd a csüggedőt,
térítsd vissza az eltévedtet, vigasztald a küzdőt.
Te, aki az idők végén ismét eljössz,
hogy megítélj mindenkit,
Urunk, és Megváltónk,
hadd álljon példaképed tisztán, és világosan
lelki szemeink előtt,
hogy szétoszlassa a ködöt!
Segíts nekünk, hogy Téged követve
érkezzünk meg üdvösségedbe,
és otthont találjunk Tenálad!
Ámen.

Søren Kierkegaard

Magyar szentek és boldogok

Toulouse-i Szent Lajos

Anjou II. Károly nápolyi király és Árpád-házi Mária, magyar királyi hercegnő második szülött fia, Anjou Lajos, 1274. február 9-én született, a mai Franciaország területén található Brignoles-ban, más források szerint viszont Nocera a szülőváros, Dél-Itáliában, a Nápolyi Királyság területén.

Családja, a Capet-dinasztia, ekkor már évszázadok óta viselte Franciaország koronáját, illetve oldalági révén uralkodott még Portugáliában, Burgundiában és a Nápolyi Királyságban.

A nápolyi trónt a francia király öccse, Anjou Károly szerezte meg pápai segédlettel. Az ő fia volt II. Károly nápolyi király, aki V. István magyar király leányát, Máriát nőül vette, hogy családja nagyratörő terveihez megszerezze a közeli Magyar Királyság támogatását. E házasság következménye lett az is, hogy az Árpád-ház 1301-es kihalását követően, II. Károly és Mária unokája, Anjou Károly Róbert lett országunk királya évtizedes trónviszályok után, megalapítva az Anjou-dinasztia magyar ágát.

Anjou Lajos gyermekkorában még nem szilárdult meg az Anjou-ház nápolyi uralma, háború dúlt a területre szintén igényt tartó Aragóniai Királysággal. Lajos ezért nem Nápolyban, hanem a szintén családi birtoknak számító Provence-ban, Brignole-ban nevelkedett. Tehetséges, de befelé forduló gyermek volt. Későbbiekben megmutatózó kiváló szónoki képessége részben neveltetésének, részben istenadta tehetségének volt köszönhető. Mária tisztelete, áhítata a miséken már korán megmutatkozott. Feljegyezték, hogy nagynénjére, Árpád-házi Szent Margitira hasonlított, amikor kis-sé félrehajtott fejjel, szívhez szóló, ellenállhatatlan mosoly jelent meg az arcán.

1288-ban, két testvérével együtt túszként III. Alfonz aragón királyhoz került. Különböző várakban tartották fogságban 7 esztendőn keresztül. Fogsága aláasta egészségét, ő pedig Szűz Máriához és Szent Ferenchez imádkozott pártfogást kérve. Felgyógyulása megerlelte benne az elhatározást a papi hivatás iránt, ferencesekkel való kapcsolata pedig a rend felé irányította. Amikor enyhült a fogság szigora, Lajos szegényeket, leprásokat támogott és ápolta,

haldoklók mellett virasztott.

1295-ben elhunyt bátyja, Anjou Martell Károly nápolyi trónörökös, így Lajos lépett volna a helyébe, de ő inkább lemondott trónörökösi jogairól öccse, Róbert javára, és végleg a papi hivatást választotta. Közben szabadságát is visszanyerte, pappá szentelték, majd kinevezték Toulouse püspökévé. Püspökké szentelése után belépett a ferences rendbe. Életét ekkor is a szegények és a betegek között töltötte, közbenjárásával apja ellenségeit is megmentette a kivégzéstől. Egyházmegyéjét a szeretet és a megbocsátás szellemében vezette, de püspöki méltósága teher volt számára, szabadulni szeretett volna tőle. 1297-ben, Brignoles-ban súlyosan megbetegedett, majd augusztus 19-én feszülettel a kezében a Szent Szűzhöz fohászzkodva hunyt el. A hagyomány szerint csak a halála akadályozta meg, hogy lemondjon püspökségéről.

Sírjánál számos csoda történt. 1317-ben szentté avatták, ünnepe augusztus 19.

Unokaöccse, elhunyt bátyjának, Martell Károlynak a fia, Anjou Károly Róbert magyar király Lippán ferences templomot és kolostort épített a tiszteletére.

„...szívesen maradtam volna még...”

Kedves Testvéreim az Úrban!

Évekkel ezelőtt papnövendékként több ízben volt szerencsém Jánoshalmára látogatni Toldi Norbert atya meghívására. Akkor még nem sejtettem, hogy pár év múlva már nem, mint vendég, hanem mint pástor fogok itt tartózkodni.

Miután kiléptem a szeminárium falai közül, 2018 augusztusában Érsék Úr ide küldött lelkipásztori gyakorlatra, illetve a papszentelésre való készület utolsó időszakára.

A diakónusként itt eltöltött bő fél év, - ahogy most visszagondolok – itt tartózkodásom legszebb időszaka volt, mint egy átmenet a tanulmányok és a lelkipásztorkodás között.

Jánoshalmi szolgálatom vízválasztó eseménye a 2019 februári papszentelésem volt. Attól kezdve sokkal jobban ki tudtam venni részem a lelkipásztorkodásból.

Az elmúlt két év során számtalan embert ismerhettem meg, így nagyon sok minőségi kapcsolat

alakult ki, amiért nem győzők eléggé hálát adni az Úrnak. Rengeteg szeretetet kaptam a kedves testvérektől, olyan sokat, hogy azt meghálálni, viszonzni nem lehet, de a szívemben őrzök mindenkét.

Köszönetet szeretnék még mondani Sándor atyának, aki szolgálatom során mind végig segített és támogattott. A jó Isten segítse őt továbbra is hivatása gyakorlásában!

Befejezésül pedig szeretném elmondani, hogy nagyon szívesen maradtam volna még ebben a közösségben, de a körülmények úgy hozták, hogy mennem kell. Ugyan a szolgálati helyem megváltozik, de a hivatásom ugyanaz marad: dolgozni a lelkek örök üdvösségéért. Ehhez kérem továbbra is a Testvérek közbenjáró imádságait.

Maradunk testvérek az Úrban!

Peti atya

„Az irányítószám változik, de az örömhír marad”

„Isten nem küld oda, ahová kegyelme nem kísérel” Ezzel a mondással szeretném kezdeni bemutatkozásomat, mert úgy érzem, hogy az a változás, mely életemben augusztussal bekövetkezik szorosan össze kapcsolódik a küldetéssel.

1983 júliusában születtem Gödöllőn, egy két gyermekes család második gyermekeként. Édes-

apám 1989-ben hirtelen elhunyt, és édesanyám egyedül nevelt fel bennünket Gábor bátyámmal. A középiskolai tanulmányaimat a Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnáziumban végeztem, majd 2002-ben az ELTE – TTK kezdtem el tanulmányaimat, mint földrajz tanár. Az első év befejezése után sikeres felvételt nyertem a Sapientia Szerze-

teszi Hittudományi Főiskolára is és hittanár – nevelő – lelkipásztori munkatárs szakokon 2003-tól párhuzamosan folytattam tanulmányaimat. A két felsőoktatási intézmény hallgatójaként is aktívan részt vettem a Máriabesnyői Kegyetemplom közösségének életében. Több csoport elindításában is munkálkodtam (Kalász, Máriás – lányok), melyek éppen ebben az évben ünneplik 20. évfordulójukat. Fiatal gyerekként kezdtem el zárandoklatok szervezését belföldre és külföldre egyaránt, mely során Európa, Amerika legnagyobb Mária kegyhelyein járhattam. 2007-ben megszerzett földrajz tanári diplomám után Csömörön tanítottam három tanéven keresztül. Abban a három évben kristályosodott ki igazán, mi is lehet Isten akarata az élettemmel.

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán elvégzett német nemzetiségi tanító műveltségterület mellett, a magyarországi német nemzetiség megválasztott képviselője is voltam 2006 és 2010 között, mint Gödöllői -, Pest megyei és Országos Német Nemzetiségi képviselő.

A számos tevékenységem közben született meg az igen az Isten meghívására. 2010-ben, a man-

dátumaim lejártá után, korábbi tisztségeimet hátra hagyva sikerült felvételt nyernem a Kalocsa – Kecskeméti Főegyházmegyébe.

Egy évet a Központi Papevelő Intézet növendéke voltam, majd „száraz káplán” egy évet Kiskunhalason. 2012-ben kerültem Kiskunfőlegyházára az Óplébániára, ahol diakónussá szenteltek, 2013-ban, pedig a Kecskeméti Társszékesegyházban pappá, újmisésként folytattam a munkámat Kiskunfőlegyházán. Még ebben az esztendőben kaptam felkérést Várszegi Asztrik főpát úrtól, hogy segítsek abban a misszióban, melyet a benecések 2010 után elkezdtek a szakképzés területén. Érsék atya engedélyével kezdtem szolgálatomat Pannonhalma szárnyai alatt 2014-ben.

Hat év „misszió” után térek vissza Bács – Kiskun megyébe. A Pannonhalmi Területi Apátságban iskolalelkészi, igazgatóhelyettesi és lelkipásztori feladatokat is elláttam. Nagyon mozgalmas időszakot hagytam magam mögött. Sikerült egy nagyszerű egyházközösségi életet építeni Pannonhalmán, ahol a vasárnapi családos szentmise igen magas látogatottsága igazolta: megéri energiát fektetni a fiatalok megszólításába.

A hétfégi szolgálat (szentmisék, egyéb liturgiák) mellett az iskolai tanítás volt a fő profilom. Több iskolában szolgáltam iskolalelkészként (Balatonfüred, Pannonhalma, Budaörs), két évet voltam igazgatóhelyettes és leginkább földrajzot, biológiát és hittant tanítottam.

Úgy érzem hivatásom nem csak az oltár szolgálatára szól, hanem a katedrához is, ezért lételemem a nevelés, a fiatalokkal való foglalatosság. Ahhoz azonban, hogy a Z – generáció állította kihívásokat teljesíteni lehessen folyamatosan képezni kell magunkat. 2016-tól az ELTE – TTK-n a Földtudományi doktori képzésben végzem tanulmányaimat.

A Jó Isten humora, és Érsék Úr akaratának megfelelően most ismét káplán leszek, de Mária lelkületével és szentelési jelmondatom szerint nyugtáztam a döntést: *Legyen nekem a Te Igéd szerint (Lk. 1,38)*

Bese Gergő atya

Képek a Jánoshalmi Egyházközség életéből

Vízkereszt – A három királyok ünnepe

Január 6. a Vízkereszt vagy más néven a három királyok ünnepe – a karácsonyfa leszedésének napja és a farsang kezdete. Nálunk is és a világ más országaiban is sok népi hagyomány kötődik ehhez a naphoz Jánoshalmán a SZent Anna templomban a vízszentelési szentmisét követően ekkor hozta el ajándékait a gyermekeknek Gáspár, Menyhért és Boldizsár.

HAMVAZÓSZERDA a nagyböjt első napja. Időpontja Húsvét előtt hat-héttel van. Ekkor kezdődik a Húsvét előtti 40 napos böjt, a Szent Negyvennap (a Nagyböjt). Ezen a napon és a rákövetkező vasárnapon a hívek homlokát kis kereszt alakú hamujellel jelölik meg, ami az előző év virágvasárnapján szentelt barka elégetésével nyertek. A hamvazó pap közben figyelmeztet: „Emlékezzél, ember, hogy por vagy és porrá leszel!”. A hamu az elmúlás természetes jelképe

Június 11-én a családokban végbement pozitív változásokról, melyet a járvány ideje alatt megéltek tartott online előadást Mons. Menyhárt Sándor plébános a Jánoshalmi Egészségfejlesztési Iroda megbízásából.

Hitélet a veszélyhelyzet idején

Közel 100 napig a Covid 19 vírus okozta fertőzések terjedésének megakadályozása érdekében a nyilvános templomi szertartások is elmaradtak. Az internet segítségével azonban naponta a lakásainkban monitor előtt vehettünk részt az eukarisztia ünneplésében, még ha nem is vehettük magunkhoz az Úrjézus testét és vérét.

A bezártság idején, a szent Háromnap ünnepélése kezdetén Mons. Menyhárt Sándor plébános a következő gondolatokkal buzdította a híveket: „Minden községben van egy templom ég felé mutató toronnyal, és figyelmeztet bennünket, hogy az égiekre is irányuljon a figyelmünk. Figyeljünk az Istenre, aki szeret bennünket, és azt szeretné, hogy mi is viszont szeressük Őt a mindennapok során.

Az égre mutat a templomtorony, hogy el ne feledkezzünk arról, hogy mi Krisztushoz tartozunk, és van nekünk egy otthonunk a templom, ahol az imádkozó keresztény közösség együtt és egymásért tud imádkozni. Legyen bennünk meg a hiányérzet, hogy most nem lehetünk ott a templomunkban együtt, és megerősítsük egymást az imádságban. Amikor feloldják a zárlatot, legyen meg bennünk az elszántság, hogy személyesen akarunk részt venni a szentmisén együtt és egymásért imádkozva, megköszönve Isten szeretetét, hogy nem hagyott el bennünket, s nem hagyott magunkra.”

Felvételeink az internetről készültek a nagypénteki szertartás és a húsvét vigíliáján. (A képek minőségért elnézést kérünk.)

Újraindultunk

2020. május 4. hétfőtől újra a hívő nép személyes részvételével ünnepelhetjük a Szentmisét. Félsszáz napig tartó koronavírus járvány miatti kijárási korlátozás alatt – többek között – a templomok sem voltak látogathatók. Ez idő alatt a hívek csak a média közvetítésével kapcsolódhattak be a szertartásokba.

A templomi szolgálatra készülő ministránsokról felvételünk a május 10-dikei vasárnap délelőtti szentmise előtt készült a Szent Anna templom sekrestyéjében.

Úrnapja – az Oltáriszentség ünnepe

Az ünnep fő eseménye a körmenet, amelyen körülhordozzák az Oltáriszentséget. A körmenet útvonalán négy oltárt állítanak fel az ott tartandó rövid szertartás (evangélium-éneklés és áldás) céljára. A felvételünk a jánoshalmi Szent Anna templom előtt készült a negyedik oltárnál, ahol Mons. Menyhárt Sándor plébános úr olvassa fel az evangéliumot.

Ministráns tábor 2020

Az idei „csonka” tanévben is jutalomban részesültek a hűségesen ministrálók. Jánoshalmáról 14 fő, Borotáról 6, Kunféhértől 5 ministránssal és egy-egy hitoktatóval indultunk neki a Jutalomtábornak. Az úti célunk Kecskemét volt, melynek a legtöbb templomát megismerhettük. Voltunk a Piaristák templomában, a Barátok templomában, és a Kecskeméti főszékesegyházban is. Emellett volt lehetőségünk megtekinteni az evangélikus református és ortodox templomokat is, melyek nagy hasonlóságot mutattak a Szegeden látott felekezeti templomokkal. Szállásunk a Szent Család Plébánián volt, ahol a kápolnában a reggeli és esti imákat, valamint a reggeliket és vacsorákat is elköltöttük. Az egyházi intézmények mellett jó volt sétát tenni a Vadaskertben és az Arborétumban is. Lenyűgöz-

ték a résztvevőket a szépen felújított középületek és emlékhelyek, melyek a magyar nép fontos eseményeire emlékeztettek bennünket.

Jó volt tapasztalni, hogy a diákok nem csak résztvevők, hanem aktív tagjai is voltak a kirándulásnak, építő ötletekkel, javaslataikkal vagy hozzászólásaikkal, részvételükkel emelték a program színvonalát. Aktívan részt vettek az esti programokban, melyekkel bennünket felnőtt résztvevőket is örömmel töltött el. Megfogalmazódott a következő mondat: Nem volt hiábavaló a szervezési munka!

A tábor megvalósításához a fedezetet részben a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye EGYH-TAB-20-P-0005 azonosító számú támogatása biztosította. Köszönet a pályázatírásban résztvevőknek!

Varga Ferenc

A MÁLTAI CSOPORT ÉLETÉBŐL

Tisztségválasztás a máltai csoportban

A MMSz Jánoshalmi Csoportja 2020. március 4-én tartotta évzáró közgyűlését, melyen részt vett dr. Jeney Gábor, a Dél-Alföldi Régió elnöke, Mons. Menyhárt Sándor kanonok úr, Rigóné Kiss Éva ügyvezető, Budainé Nagy Katalin módszertani vezető, Rémán Csongor titkár. A városvezetést Gidai János és Kovács József alpolgármesterek képviselték. A hálaadó szentmisén négy

új tagot avattak: Bodroginé dr. Mikó Zsuzsannát, Dobos Esztert, Petróczky Henriettát és Somogyiné Sági Piroskát. Az országos elnökség által a Magyar Máltai Szeretetszolgálat 30 éves fennállása alkalmából készített emléklapok az alapító tagok ve-

hették át: Csincsák Károlyné, Farkas Mihályné, Kiss György, Kiss Györgyné, Madarász Péterné, Majer Istvánné, Martinek Erzsébet 29 éves önzetlen szolgálatukért.

A közgyűlésen Kiss Györgyné csoport vezető beszámolt a 2019-ben végzett munkáról. Az egyéb programok mellett elmondta, hogy az ügyeletet 1700 alkalommal keresték fel a segítséget kérők. Görhöny Katalin gazdaságilag támasztotta alá a beszámolóban elhangzottakat. Rigóné Kiss Éva a régióvezetés nevében értékelte a csoport munkáját: Jó érzés Jánoshalmára jönni. Sokszínű munka folyik, a régióban a csoportnak híre van. 2019 nyarán a csoport által megszervezett 2 napos régiós lelki gyakorlat az eddigi legjobban előkészített és lebonyolított lelkigyakorlat volt, magásra tették a mércét. Nagy változás van Jánoshalmán január 1-je óta, az idősek otthona máltai fenntartásba került. Kérte a csoportot, hogy segítsék az ott dolgozókat a máltai lelkület megismerésében.

A közgyűlésen a négy éves ciklus lejártával megválasztásra került a 2020-2024-ig működő új vezetés. A tagság egyhangú szavazata alapján a csoport vezetője Kiss Györgyné, csoportvezető helyettes Görhöny Katalin, lelkivezető Menyhárt Sándor plébános úr.

2020. július 9-én Kecskeméten a régiós közgyűlésen is tisztújítás történt, Kiss Györgynét a Dél-Alföldi Régió elnökségi tagjának választották.

Máltai események a koronavírus idején

Kozma Imre atya, a MMSz elnöke a koronavírus járvány kitörésekor küldött üzenetében mondta: Ez a járvány elodázhatatlanul felelős magatartást követel tőlünk önmagunk és egymásért érzett felelősségünk miatt. Ez az üzenet készítetett bennünket arra, hogy megtegyünk minden tőlünk telhetőt még akkor is, ha azt sem tudjuk igazán, hogy a reménység több-e vagy a kétségbeesés.

Önkéntes csoportunk első nagy akciója a járvány kitörésekor a **védőmaszkok készítése** volt. Alapanyagot, szabásmintát a régióközpont biztosított, de önkéntes felajánlások is voltak. A Görhöny Kati által kiszabott maszkok varrását első szóra vállalták Bodroginé Dr. Mikó Zsuzsanna, Dölles Józsefné, Huszti Zsuzsanna, Maruzsáné Makk Mária, Nagy Sándorné, Patyi Balázné és Szántó Sándorné. A kb. 1300 elkészült maszk egy részét a régióknak juttattuk el, a többit helyben osztották ki fiatal önkénteseink: Dobos Eszter, Petróczky Heni, Petróczky Péter, Görhöny Kati és Petróczkiné Illdikó.

Csatlakoztunk ahhoz az országos kezdeményezéshez, amely az otthonmaradásra hívta fel a figyelmet és az értünk áldozatot vállalók munkáját az ablakainkba helyezett **piros szivecskével** köszöntük meg.

Elindítottuk a **Szeretethang** akciót. Önkénteseink telefonbeszélgetést vállaltak azokkal, akik nagyon magányosnak, kilátástalan helyzetűnek érezték magukat.

A korlátozások ideje alatt sok élelmiszer

adományt kaptunk Budapestről, Kecskemétről és Akasztóról, de vetőmag és palánta felajánlást is juttattak el hozzánk. 180 családnak tudtunk az adományokkal segíteni.

A máltai csoport tagjai többségében 65 év felettiek, így ebben a járványos időszakban az ön-

kéntes segítségnyújtás szinte kizárólag Görhöny Katalinra hárult. Adományt hozott Budapestről, Kecskemétről, eljuttatta a rászorulókhöz, szervezte a maszkok varrását, kiosztását. Felajánlotta segítségét a bevásárlásban, ügyek intézésében. Az Isten áldja meg helytállásáért. **K. K**

Rendhagyó máltai tábor

Máltai csoportunk negyedik alkalommal szervezte meg július második hetében a már hagyományosnak tekinthető napközis tábort. Az idei rendhagyó volt a korona vírus miatt, a szervezés lehetősége sokáig bizonytalan volt, és az 5 nap helyett csak 3 napig tartott. A programok összeállítását Somogyiné Sági Piroska tagunk vállalta. Mindhárom napot Jánosalmán kívülre szerveztük. Hétfőn Kunfehértóra utaztunk vonattal, Holubné Csöpi nyaralójában vendégeskedtünk. A ragyogó napsütésnek köszönhetően a gyerekek önfelédten lubickolhattak a tó vizében, a csúszdát is kipróbálhatták. A tanösvényen Szent Jakab Hava váltófutásban versenyez-

tek a csoportok. Kedden reggel esett az eső, a „B” program szerint a sportcsarnokban nagyon érdekes, gyorsaságot, ügyességet és fegyelmzettséget igénylő sorversenyeken mérhették össze erejüket a csoportok. Dél felé kisütött a Nap, így az eredeti terv szerint a Király tanyán töltöttük a nap további részét kocsikázással, lovaglással, fürdésel. Szerdán Kéleshalmán az Ősborókással ismerkedtünk, 10 km-es gyalogtúrát tettünk, ami igazán maradandó élményt jelentett gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt. Délután a máltai ház udvarán kincsvadászatot rendeztünk. A tábort szentmisével zártuk, melyet Peti atya mutatott be a templomban. Zárásul minden résztvevő emlékérmét kapott.

A tábor végén a gyerekeket megkérdeztük, hogy melyik nap programja tetszett a legjobban. Mindenkinek egyformán érdekes és élménydús volt mindhárom nap és felhatalmazást kaptunk a jövő évi folytatásra. Az egyik első táborozós kislány nemcsak kézfeltartással fejezte ki véleményét, szóban is kifejtette: „Nagyon jó volt az, hogy minden felnőtt olyan kedves. Anyira jó itt, hogy legszívesebben mindig idejárnék.”

A tábor sikeréhez nagylelkű adományaikkal: a MMSz Dél-Alföldi Régiója, Kéles-Hús, Gazdakör, Dr. Halász László, Dr. Renner Tamás, Holub Istvánné, Szabó Györgyi, Szabó Konnél, Szabóné Tettinger Adrienn, Bányai Elemérné, Nagy Sándorné, Szabó Gábor, Papp Edit, Gál Anikó, Török János és a máltai csoport tagjai a gyerekek ellátásában, a programok lebonyolításában nyújtott önzetlen segítségükkel járultak hozzá. Hálás köszö-

net minden támogatóknak és segítőinknek. Úgy érezzük, most is sikerült megszépíteni 32 gyerek nyári szünetét.

Kiss Györgyné

Életképek a Borotai Egyházközösség életéből

Borotai Karitás� ruhaosztás: 2020. 06. 27.

Életképek a Kunfehétói Egyházközösség életéből

Vízkereszt ünnepén

Gyetyaszentelő

Búcsúi online szentmise

Pünkösdre készülve

Úrnapi körmenet

Életképek a Katolikus Iskolából és Óvodából

Hitvallás átadás

Menyhárt Sándor plébános atya március 8-án ünnepi szentmise keretében adta át nyolcadikosainknak a hitvallás és az Úr imája szövegét. Hang-

súlyozta, mennyire fontos a hit szerepe életünkben. Reméljük, hogy az eddig kapott alapok, szilárdan megtartják diákjainkat az élet útján.

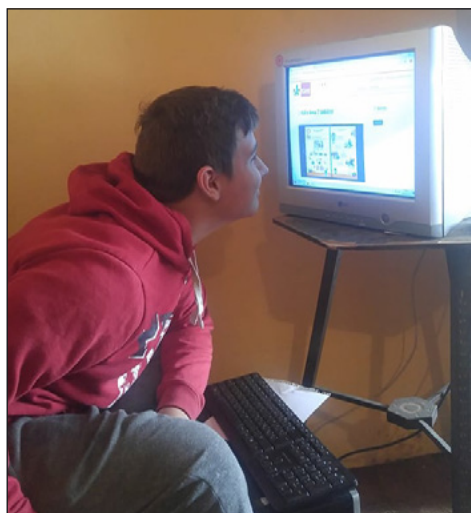
Sütivásár

Hálás köszönetünket szeretnénk kifejezni azoknak, akik részt vettek március 8-án, diákunk, Faragó Larina javára rendezett sütivásárunkon. Igazi összefogásról, segítőkészségről mutattak példát a jelenlévők. Köszönjük! A befolyt összeget, 503.000 Forintot, Larina terápiás eszközeire, foglalkozásaira fordítja a család.

Digitális oktatás a pedagógus szemével

Az utolsó három hónapban az „internetre költöztünk”.

Eleinte megvalósíthatatlannak tűnt ez a feladat, de összedolgozva szülők, gyerekek, pedagógusok beletanultunk. Jobban egymásra voltunk utalva.

Több legyen, vagy kevesebb? KRÉTA vagy

Classroom? Legyen játék, vagy csak a száraz tananyag? Készségtantárgyak: kikapcsolódás vagy plusz teher?

Sok-sok kérdés merült fel bennünk, sorolhatnánk oldalakon keresztül, de nem ez volt a dolgunk. A dolgunk az volt, hogy a megváltozott kö-

rülmények ellenére is összetartsunk egy csoportot, egy osztályt, egy közösséget, és kihozzuk a maximumot ebből a helyzetből.

Iskolánkban egységesen a KRÉTA rendszert használtuk, de emellett többféle platformon, többféle feladattípussal, többféle módszerrel próbálkoztunk. Tartottuk a kapcsolatot Messengeren, Skype-on, telefonon, Zoom alkalmazással. Hiányzott azonban az azonnali visszajelzés, ami lehet egy mosoly, egy fintor, öröm vagy egy vállrándítás; egy spontán reakció, amire eddig alapozhattunk. Nekünk sem volt könnyű.

Legfontosabb célunk volt a tanításon kívül, hogy kommunikáljunk, segítsünk, vigasztaljunk, lelkesítsünk és motiváljunk.

Hihetetlen erőt adott a gyerekek és a szülők pozitív hozzáállása. Azoké, akik ugyanúgy segítettek, bátorítottak, vigasztaltak és keresték a megoldásokat, a lehetőségeket, hogy ne szakadjunk el egymástól.

Köszönjük a kitartást, a biztatást, a türelmet, a sok-sok segítséget!

Együtt valósítottuk meg a lehetetlent!

Búcsúzó nagycsoportosok

2020. június 12-én ünnepélyes hangulat lengte be óvodánkat. Az alkalomhoz illő díszek, rendezett széksorok, ünneplőbe öltözött gyerekek, vendégek, halk zene jelezte, hogy érkezett az iskolába készülő nagycsoportosok búcsúzóünnepsége.

A ballagó nagycsoportosok az óvodába lépéstől az iskolába lépésig számos mondókával, dallal, dalos játékkal, verssel lettek gazdagabbak, amelyeket most önfeledten, vidáman elevenítettek fel az őket figyelő, rájuk mosolygó vendégeknek. Ezután a ballagó óvodások nagy büszkeséggel vették át a

tarisznyájukat és mondták el a búcsúzó verseiket, majd jártak körbe a búcsúzó dalokat énekelve.

Az ünnepséget büszkén nézték végig a vendégek, s tapsal, virággal, szeretetteljes öleléssel és dicséző szavakkal jutalmazták meg ballagó gyermekeiket. A szülők, rokonok meghatottan, boldogan osztottak a ballagó nagyok, gyermekeik, unokáik örömeiben, és gondolták végig, hogy immáron iskolába indulnak, s elkezdődik életüknek egy új szakasza. Ehhez kívánunk sok-sok sikert, örömet a gyermekeknek és a szülőknek egyaránt.

Gyermekeknek

A vakáció

Elképzelem, hogy visszavonulok egy magányos helyre, hogy meglepjem magamat az egyedüllét ajándékával, mert amikor egyedül vagyok, akkor látom igazán olyannak a dolgokat, amelyenek.

Melyek azok az apróságok az életben, amelyeket az egyedüllét, (a magány) hiánya aránytalanul felnagyított? ...

Melyek azok az igazán nagy dolgok életben, amelyekre túlságosan kevés idő jut? ...

Az egyedüllét a megfelelő állapot a döntések hozatalára. Milyen döntéseket kell hoznom ... vagy ismét átgondolnom életemnek ebben a szakaszában?

Most pedig elhatározom, hogy milyen napom lesz ma:

A cselekvés napja lesz? Felsorolom azokat a dolgokat, amelyeket igazán szeretnék

elvégezni ...

A létezés napja is lesz ez egyben – amikor nem azon erőlködöm, hogy minél többet teljesítsek, hogy minél többet gyűjtsek vagy birtokoljak, hanem csak egyszerűen létezzen?

Életem nem terem gyümölcsöt, ha nem tanulom meg a „parlagon heverés”, a kreatív „időveszegetés” művészetét.

Ezért eldöntöm, hogy mennyi időt engedélyezek játékra ...

céltalan és terméketlen kedvteléseimre ...

csendre ... meghittségekre ... pihenésre ...

Megkérdelem magamtól, hogy mit fogok ma megfigyelni ...

megtapintani ...

megszagolni ...

meghallgatni ...

és megnézni ...

Ha a baloldali ábrát összehajtogatod, vajon melyik képet kapsz eredményül?

1.

2.

3.

4.

Péter atya búcsúztatása

A kunfehértói hívek 2020. július 19-én köszöntek el Gyirán Péter káplán atyától, akit augusztus elsejei hatállyal Bábel Balázs érsek úr Kiskunhalasra helyezett át ugyancsak kápláni beosztásba. A ministránsokat követően a felnőtt hívek is ajándékkal kedveskedtek Gyirán Péternek, majd jöhetett a közös fotózkodás.

JÁNOSHALMI

HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

E-mail: stanna@optanet.hu

Kiadja:

A Római Katolikus Plébánia
6440 Jánoshalma, Béke tér 11.

Felelős kiadó:

Menyhárt Sándor plébános
Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Felelős- és tördelészerkesztő:

Blázsik Sándor

Nyomdai munkák:

Bajapress Kft.

6500 Baja, Kálvária u. 84.

Felelős vezető:

Gálai Levente

üggyezető igazgató

Megjelenik:

Évente három alkalommal

Egyházközségi hírek

- A hívek számára a templomokban továbbra is biztosítsunk lehetőséget a kéz fertőtlenítésére!
- A szenteltvíztartókat továbbra se használjuk!
- A védőmaszk használata tetszőleges, mindazok, akik jónak tartják, hordják a továbbiakban is.
- A nyelvre és a két szín alatti áldoztatás továbbra sem engedélyezett, a szentáldozás továbbra is kézbe történjen!
- A szentmiseken továbbra is el kell hagyni a békeköszöntést kézfogással.
- **Kérjük, a perselyadományokat érkezéskor helyezték a kosarakba a bejáratnál. A perselyezők a kosarakat hozzák az oltár elé a felajánlás-kor, ezzel is kifejezve, hogy a persely is adományunk.**

A fenti a rendelkezések a visszavonásig érvényesek.